Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 26. januarja 2017*

„Pritožba — Damping — Izvedbena uredba (EU) št. 501/2013 — Uvoz koles, poslanih iz Indonezije, Malezije, Šrilanke in Tunizije — Razširitev dokončne protidampinške dajatve, uvedene na uvoz koles s poreklom s Kitajske, na navedeni uvoz — Uredba (ES) št. 1225/2009 — Člen 13 — Izogibanje — Člen 18 — Nesodelovanje — Dokaz — Krog sklenjenih indicev — Protislovna obrazložitev — Pomanjkljiva obrazložitev — Kršitev procesnih pravic“

V združenih zadevah C-248/15 P, C-254/15 P in C-260/15 P,

zaradi treh pritožb na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vloženih 27. maja, 29. maja in 1. junija 2015,

Maxcom Ltd s sedežem v Plovdivu (Bolgarija), ki jo zastopata L. Ruessmann, odvetnik, in J. Beck, solicitor,

pritožnica,

druge stranke v postopku so

City Cycle Industries s sedežem v Kolombu (Šrilanka), ki jo zastopata T. Müller-Ibold, odvetnik, in F.-C. Laprévote, odvetnik,

tožeča stranka na prvi stopnji,

Svet Evropske unije, ki ga je najprej zastopala S. Boelaert, nato H. Marcos Fraile in B. Driessen, agenti, skupaj z R. Bierwagnom in C. Hippom, odvetnikoma,

tožena stranka na prvi stopnji,

Evropska komisija, ki jo zastopata J.-F. Brakeland in M. França, agenta,

intervenientka na prvi stopnji (C-248/15 P),

in

Evropska komisija, ki jo zastopata J.-F. Brakeland in M. França, agenta,

pritožnica,

druge stranke v postopku so

* Jezik postopka: angleščina.

City Cycle Industries s sedežem v Kolombu, ki jo zastopata T. Müller-Ibold, odvetnik, in F.-C. Laprévote, odvetnik,

tožeča stranka na prvi stopnji,

Svet Evropske unije, ki ga je najprej zastopala S. Boelaert, nato H. Marcos Fraile in B. Driessen, agenti, skupaj z R. Bierwagnom in C. Hippom, odvetnikoma,

tožena stranka na prvi stopnji,

Maxcom Ltd s sedežem v Plovdivu, ki jo zastopata L. Ruessmann, odvetnik, in J. Beck, solicitor,

intervenientka na prvi stopnji (C-254/15 P),

in

Svet Evropske unije, ki ga je najprej zastopala S. Boelaert, nato H. Marcos Fraile in B. Driessen, agenti, skupaj z R. Bierwagnom in C. Hippom, odvetnikoma,

pritožnica,

druge stranke v postopku so

City Cycle Industries s sedežem v Kolombu, ki jo zastopata T. Müller-Ibold, odvetnik, in F.-C. Laprévote, odvetnik,

tožeča stranka na prvi stopnji,

Evropska komisija, ki jo zastopata J.-F. Brakeland in M. França, agenta,

intervenientka na prvi stopnji,

Maxcom Ltd s sedežem v Plovdivu, ki jo zastopata L. Ruessmann, odvetnik, in J. Beck, solicitor,

intervenientka na prvi stopnji (C-260/15 P),

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi T. von Danwitz, predsednik senata, E. Juhász, C. Vajda, sodniki, K. Jürimäe (poročevalka), sodnica, in C. Lycourgos, sodnik,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodna tajnica: V. Giacobbo-Peyronnel, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 2. junija 2016,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 22. septembra 2016

izreka naslednjo

Sodbo

1 Družba Maxcom Ltd, Svet Evropske unije in Evropska komisija s pritožbami predlagajo razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 19. marca 2015, City Cycle Industries/Svet (T-413/13, neobjavljena, v nadaljevanju: izpodbijana sodba, EU:T:2015:164), s katero je to sodišče člen 1(1) in (3) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 501/2013 z dne 29. maja 2013 o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Izvedbeno uredbo (EU) št. 990/2011 na uvoz koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz koles, poslanih iz Indonezije, Malezije, Šrilanke in Tunizije, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelek s poreklom iz Indonezije, Malezije, Šrilanke in Tunizije ali ne (UL 2013, L 153, str. 1, v nadaljevanju: sporna uredba) razglasilo za ničen v delu, v katerem se nanaša na družbo City Cycle Industries (v nadaljevanju: City Cycle).

Pravni okvir

2 V obdobju spora o glavni stvari je sprejetje protidampinških ukrepov Evropske unije urejala Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51, in popravek v UL 2010, L 7, str. 22), kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) št. 1168/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 (UL 2012, L 344, str. 1, v nadaljevanju: osnovna uredba).

3 Člen 13 te uredbe, naslovljen „Izogibanje“, je določal:

„1. Proti dampinške dajatve, ki se uvedejo na podlagi te uredbe, se lahko razširijo na uvoz podobnih izdelkov, bodisi rahlo spremenjenih ali nespremenjenih, iz tretjih držav; ali na uvoz rahlo spremenjenih podobnih izdelkov iz države, za katero veljajo ukrepi; ali njihovih delov, kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom. Proti dampinške dajatve, ki ne presegajo preostalih proti dampinških dajatev, uvedenih v skladu s členom 9(5), se lahko razširijo na uvoz iz družb, ki uporabljajo individualne dajatve v državah, za katere veljajo ukrepi, kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom. Izogibanje se opredeli kot sprememba v trgovinskih vzorcih med tretjimi državami in Skupnostjo ali med posameznimi družbami v državi, kjer veljajo ukrepi, in Skupnostjo, do katere pride zaradi prakse, postopka ali dejavnosti, za katero ni zadostnega vzroka ali ni gospodarsko upravičena, z izjemo uvedbe dajatve, ter kadar obstajajo dokazi o škodi ali o tem, da se popravljalni učinki dajatve spodkopavajo s cenami in/ali količinami podobnega izdelka, ter kadar obstajajo dokazi o dampingu v zvezi z normalnimi vrednostmi, predhodno ugotovljenimi za podoben izdelek, če je potrebno v skladu z določbami člena 2.

Praksa, postopek ali dejavnost iz prvega pododstavka vključuje, med drugim, rahlo spremembo zadevnega izdelka, da se vključi v carinske oznake, ki običajno niso predmet ukrepov, pod pogojem, da sprememba ne povzroči spremembe njegovih bistvenih značilnosti; pošiljko izdelka, za katerega veljajo ukrepi, preko tretjih držav; reorganizacijo lastnih prodajnih vzorcev in poti izvoznikov in proizvajalcev v državi, za katero veljajo ukrepi, da bi morebiti izvažali njihove izdelke v Skupnost preko proizvajalcev, ki uporabljajo individualne stopnje dajatev, ki so nižje od stopenj, ki se uporabljajo za izdelke proizvajalcev; ter, v okoliščinah, prikazanih v odstavku 2, sestavljanje delov s postopkom sestavljanja v Skupnosti ali tretji državi.

2. Za določeno aktivnost sestavljanja v Skupnosti ali tretji državi se šteje, da se izogiba veljavnim ukrepom, če:

(a) se je aktivnost pričela ali znatno okrepila po tem, ali pa neposredno pred tem, ko se je začela protidampinška preiskava, zadevni deli pa prihajajo iz države, ki je predmet teh ukrepov in

(b) vrednost delov predstavlja 60 % ali več celotne vrednosti delov sestavljenega izdelka, vendar pa se v nobenem primeru ne šteje, da gre za izogibanje, če je dodana vrednost, za katero se poveča vrednost delov, vnesenih tekom aktivnosti sestavljanja ali končne izdelave, večja od 25 % proizvodnih stroškov, in

(c) so popravljalni učinki dajatev oslabljeni v smislu cen in/ali količin sestavljenega podobnega izdelka in obstajajo dokazi o dampingu v zvezi z normalnimi vrednostmi, ki so bile prehodno ugotovljene za podobne ali sorodne izdelke.

3. Preiskave se začnejo v skladu s tem členom na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice ali katere koli zainteresirane stranke na podlagi zadostnih dokazov glede dejavnikov, določenih v odstavku 1. Začnejo se po posvetovanju s Svetovalnim odborom na podlagi uredbe Komisije, ki carinskim organom lahko daje tudi navodila, da uvoz registrirajo v skladu s členom 14(5) ali da zahtevajo jamstva. Preiskave izvaja Komisija, ki ji lahko pomagajo carinski organi, zaključijo pa se v devetih mesecih. Kadar dejstva, kot so dokončno preverjena, utemeljujejo razširitev ukrepov, to stori Svet, na predlog, ki ga po posvetovanju s Svetovalnim odborom predloži Komisija. Svet sprejme predlog, razen če v roku enega meseca po tem, ko ga je predložila Komisija, z navadno večino glasov ne odloči, da predlog zavrne. Razširitev začne veljati z datumom, na katerega je bila uvedena registracija na podlagi člena 14(5) ali na katerega so bile zahtevane garancije. Ustrezne postopkovne določbe te uredbe v zvezi z začetki in vodenjem preiskav se uporabljajo v skladu s tem členom.

4. Za uvoz podjetij, katerim so odobrena izvzetja, registracija na podlagi člena 14(5) ali ukrepi ne veljajo. Zahtevki za izvzetja, ki so jim priložena ustrezna dokazila, se predložijo v rokih, določenih v uredbi Komisije, ki začenja preiskavo. Kadar se praksa, postopek ali dejavnost izogibanja dogajajo izven Skupnosti, se izvzetja lahko odobrijo proizvajalcem zadevnega izdelka, ki lahko dokažejo, da niso povezani z nobenim proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi, in za katere se ugotovi, da niso vpleteni v izogibanje, kakor je opredeljeno v odstavkih 1 in 2 tega člena. Kadar se praksa, postopek ali dejavnost izogibanja dogajajo v Skupnosti, se izvzetja lahko odobrijo uvoznikom, ki lahko dokažejo, da niso povezani z nobenim proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi.

Ta izvzetja se odobrijo s sklepom Komisije po posvetovanju s Svetovalnim odborom ali s sklepom Sveta o uvedbi ukrepov in veljajo za obdobje in pod pogoji, določenimi v sklepu.

[…]“

4 Člen 18 te uredbe je določal:

„1. V primerih, ko katera koli stranka ne dovoli dostopa do informacij ali na kak drug način ne dobavi potrebnih informacij v rokih, ki jih navaja ta uredba, ali pa močno ovira preiskavo, se lahko začasne ali dokončne ugotovitve, bodisi pozitivne ali negativne, naredijo na osnovi dostopnih dejstev.

[…]

6. Če zainteresirana stranka ne sodeluje ali pa sodeluje le delno, tako da se pomembne informacije zaradi tega zadržujejo, je lahko izid za to stranko manj ugoden, kot bi bil, če bi sodelovala.“

Dejansko stanje v sporih in sporna uredba

5 Dejansko stanje spora je povzeto v točkah od 1 do 28 izpodbijane sodbe. Za potrebe tega postopka jih je mogoče obnoviti, kot sledi.

6 Komisija je 14. avgusta 2012 prejela zahtevek, ki ga je vložilo Združenje evropskih proizvajalcev koles (EBMA) v imenu treh proizvajalcev koles iz Unije, naj razišče morebitno izogibanje protidampinškim ukrepom, ki so bili uvedeni z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 990/2011 z dne 3. oktobra 2011 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 (UL 2011, L 261, str. 2), z uvozom koles s poreklom iz Indonezije, Malezije, Šrilanke in Tunizije.

7 Komisija je 25. septembra 2012 sprejela Uredbo (EU) št. 875/2012 o začetku preiskave glede možnega izogibanja protidampinškim ukrepom, uvedenim z Izvedbeno uredbo št. 990/2011, z uvozom koles, poslanim iz Indonezije, Malezije, Šrilanke in Tunizije, ne glede na to, ali je deklariran kot s poreklom iz Indonezije, Malezije, Šrilanke in Tunizije ali ne, in o registraciji takšnega uvoza (UL 2012, L 258, str. 21).

8 Komisija je 26. septembra 2012 družbo City Cycle s sedežem na Šrilanki, ki izvaža kolesa v Unijo, obvestila o začetku te preiskave in ji predložila obrazec za izvzetje na podlagi člena 13(4) osnovne uredbe. Družbo City Cycle je pozvala, naj na ta obrazec odgovori najkasneje 2. novembra 2012. Komisiji je odgovor podala 30. oktobra 2012.

9 Komisija je 21. januarja 2013 v prostorih družbe City Cycle izvedla obisk zaradi preveritve.

10 Komisija je 31. januarja 2013 družbo City Cycle obvestila o svoji nameri, da bo uporabila člen 18 osnovne uredbe.

11 Komisija je 21. marca 2013 družbi City Cycle ter šrilanškim in kitajskim organom poslala dokument o splošnem razkritju, v katerem so bile navedene njene ugotovitve glede pretovarjanja in sestavljanja ter glede njenega namena, da bo predlagala razširitev protidampinških ukrepov, uvedenih za uvoz koles s poreklom s Kitajske, na uvoz s Šrilanke. S tem dokumentom je ta institucija zavrnila tudi zahtevek za izvzetje družbe City Cycle.

12 Svet je 29. maja 2013 sprejel sporno uredbo.

13 Svet je v uvodnih izjavah od 35 do 42 te uredbe glede stopnje sodelovanja šrilanških družb v bistvu navedel, da se je od šestih šrilanških družb, ki so vložile zahtevke za izvzetje na podlagi člena 13(4) osnovne uredbe, le za tri štelo, da so sodelovale. Za te tri družbe, s tem da je ena umaknila svoj zahtevek za izvzetje, drugi dve družbi pa nista dovolj sodelovali, so ugotovitve temeljile na razpoložljivih podatkih v skladu s členom 18 osnovne uredbe.

14 Svet je v uvodni izjavi 58 te uredbe ugotovil, da je prišlo do spremembe v trgovinskih vzorcih med Šrilanko in Unijo v smislu člena 13(1) osnovne uredbe.

15 Svet je v uvodnih izjavah od 77 do 82 sporne uredbe analiziral naravo prakse izogibanja, zaradi katere je prišlo do te spremembe vzorca trgovanja med to tretjo državo in Unijo.

16 Glede praks pretovarjanja je v uvodnih izjavah od 77 do 79 te uredbe navedeno:

„(77) Izvoz prvotno sodelujočih šrilanških družb je znašal 69 % celotnega šrilanškega izvoza v Unijo v [referenčnem obdobju]. Za tri od šestih prvotno sodelujočih družb v preiskavi pretovarjanje ni bilo odkrito. V zvezi s preostalim izvozom sodelovanja ni bilo, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah [od] 35 do 42.

(78) Zato je ob upoštevanju spremembe vzorca trgovanja, ugotovljene v uvodni izjavi 58, med Šrilanko in Unijo v smislu člena 13(1) osnovne uredbe ter ker se niso javili in/ali niso sodelovali vsi šrilanški proizvajalci/izvozniki, mogoče skleniti, da se izvoz teh proizvajalcev/izvoznikov lahko pripiše k praksam pretovarjanja.

(79) Zato se obstoj pretovarjanja izdelkov kitajskega porekla prek Šrilanke potrdi.“

17 Svet je v uvodnih izjavah 81 in 82 te uredbe navedel, da obstoj dejavnosti sestavljanja v smislu člena 13(2) osnovne uredbe ni bil ugotovljen.

18 Svet je v uvodnih izjavah 92, 96 in 110 te uredbe ugotovil, prvič, neobstoj obrazložitve ali gospodarske upravičenosti razen namere izogibanja veljavnim protidampinškim ukrepom, drugič, izničenje popravljalnih učinkov teh ukrepov in, tretjič, obstoj dampinga glede na predhodno ugotovljeno normalno vrednost.

19 V teh okoliščinah je Svet v uvodni izjavi 115 sporne uredbe ugotovil obstoj izogibanja v smislu člena 13(1) osnovne uredbe s pretovarjanjem prek Šrilanke.

20 V skladu s členom 1(1) sporne uredbe se je dokončna protidampinška dajatev v višini 48,5 %, določena v členu 1(2) Izvedbene uredbe št. 990/2011, razširila na uvoz koles, poslanih s Šrilanke, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelki s poreklom iz te države ali ne. Člen 1(3) te uredbe določa pobiranje razširjene dajatve na ta isti uvoz, registriran v skladu z Uredbo št. 875/2012.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

21 Družba City Cycle je 9. avgusta 2013 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razglasitev ničnosti člena 1(1) in (3) sporne uredbe v delu, v katerem se ti določbi nanašata nanjo.

22 Z ločeno vlogo je družba City Cycle v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog, naj Splošno sodišče na podlagi člena 76a Poslovnika Splošnega sodišča, v različici, ki je veljala, ko je potekal postopek pred tem sodiščem, o tožbi odloči po hitrem postopku. Predlogu, da se o tožbi odloči po hitrem postopku, je bilo s sklepom sedmega senata Splošnega sodišča z dne 8. oktobra 2013 ugodeno.

23 Komisija je 17. oktobra 2013 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog, naj se ji dovoli intervencija v podporo predlogom Sveta. Komisiji se je s sklepom predsednika sedmega senata Splošnega sodišča z dne 11. novembra 2013 dovolila intervencija v podporo predlogom Sveta. Vendar pa v skladu s členom 76a(2), drugi pododstavek, Poslovnika Splošnega sodišča, ki je veljal v času postopka pred tem sodiščem, Komisija ni smela vložiti intervencijske vloge.

24 Z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 19. marca 2014, je družba Maxcom Ltd podala predlog za intervencijo v podporo predlogom Sveta. S sklepom sedmega senata Splošnega sodišča z dne 16. julija 2014 je bilo temu predlogu ugodeno.

25 Komisija je 25. junija 2014 vložila predlog, naj se ji dovoli vložitev intervencijske vloge na podlagi člena 64 Poslovnika Splošnega sodišča v različici, ki je veljala v času postopka pred tem sodiščem. Splošno sodišče je ta predlog zavrnilo.

26 Družba City Cycle je v utemeljitev ničnostne tožbe navedla pet tožbenih razlogov. Prvi tožbeni razlog se je nanašal na kršitev členov 13(1) in 18(1) osnovne uredbe. S prvim delom tega tožbenega razloga je družba City Cycle izpodbijala ugotovitev Sveta v zvezi z obstojem spremembe v trgovinskih vzorcih. Z drugim delom tega tožbenega razloga je družba City Cycle izpodbijala ugotovitev Sveta zlasti iz uvodne izjave 78 sporne uredbe v zvezi z izvajanjem postopkov pretovarjanja. Drugi tožbeni razlog se je nanašal na kršitev člena 18 osnovne uredbe, načela sorazmernosti in obveznosti obrazložitve. Nanašal se je na preudarke Sveta v zvezi z nesodelovanjem družbe City Cycle. Tretji tožbeni razlog se je nanašal na kršitve načel skrbnega ravnanja in dobrega upravljanja, člena 18(4) te uredbe in pravico družbe City Cycle do obrambe. Namen tega tožbenega razloga je bil dokazati, da Svet te družbe ni ustrezno obvestil o tem, da namerava zavrniti njen zahtevek za izvzetje, in da ji ni omogočil popolnega vpogleda v spis. Četrti tožbeni razlog se je nanašal na kršitev načela enakega obravnavanja.

Družba City Cycle je trdila, da je bila deležna diskriminatorne obravnave glede na enega od konkurentov, ki je uporabljal enak poslovni model. Peti tožbeni razlog se je nanašal na kršitev člena 13(1) te uredbe in načela enakega obravnavanja. Nanašal se je na preudarke Sveta v zvezi z obstojem dampinga.

27 Na obravnavi pred Splošnim sodiščem je Komisija izpodbijala dopustnost tožbe v celoti in trdila, da družba City Cycle ni niti šrilanška proizvajalka niti izvoznica, ampak zgolj lokalna ponudnica, ki deluje za račun kitajskega podjetja.

28 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo zavrnilo trditve Komisije glede dopustnosti tožbe. Po presoji utemeljenosti tožbe je zavrnilo prvi del prvega tožbenega razloga ter drugi, tretji, četrti in peti tožbeni razlog, ki jih je navedla družba City Cycle v utemeljitev svoje tožbe.

29 Ugodilo pa je drugemu delu prvega tožbenega razloga. Družba City Cycle je v utemeljitev tega dela med drugim navedla prvi očitek v zvezi z napako pri presoji v uvodni izjavi 78 sporne uredbe. Splošno sodišče je v zvezi s tem v točkah od 82 do 97 izpodbijane sodbe najprej obravnavalo dokaze, ki jih je med preiskavo predložila družba City Cycle. Ugotovilo je, da s temi dokazi ni bilo mogoče dokazati, da je bila družba City Cycle res izvoznica koles s poreklom s Šrilanke oziroma da je ustrezala merilom iz člena 13(2) osnovne uredbe.

30 Drugič, Splošno sodišče je v točki 98 te sodbe odločilo, da Svet ni razpolagal z nobenim indicem, na podlagi katerega bi lahko v uvodni izjavi 78 sporne uredbe ugotovil, da je družba City Cycle opravljala postopke pretovarjanja.

31 Tretjič, Splošno sodišče je v točki 99 izpodbijane sodbe menilo, da sicer ni mogoče izključiti, da je družba City Cycle med vsemi praksami, postopki ali dejavnostmi, za katere razen naložitve prvotne protidampinške dajatve ni obstajal drug zadostni razlog ali gospodarska upravičenost v smislu člena 13(1), drugi pododstavek, osnovne uredbe, opravljala postopke pretovarjanja. Vendar je to sodišče menilo, da na podlagi dejstva, da ta družba ni dokazala, da je bila res šrilanška proizvajalka koles oziroma da je ustrezala merilom iz člena 13(2) osnovne uredbe, Svet ni mogel samodejno ugotoviti obstoja pretovarjanj družbe City Cycle, saj ta možnost iz osnovne uredbe ali sodne prakse nikakor ne izhaja.

32 Splošno sodišče je zato ugotovilo, da je treba drugemu delu prvega tožbenega razloga ugoditi, ne da bi bilo treba obravnavati ostale očitke družbe City Cycle.

33 Posledično je Splošno sodišče člen 1(1) in (3) sporne uredbe razglasilo za ničen v delu, v katerem se nanaša na družbo City Cycle.

Predlogi strank in postopek pred Sodiščem

34 Družba Maxcom v pritožbi v zadevi C-248/15 P Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano sodbo v zvezi z drugim delom prvega tožbenega razloga;

— v celoti zavrne prvi tožbeni razlog, ki ga je družba City Cycle uveljavljala pred Splošnim sodiščem, in

— družbi City Cycle naloži plačilo stroškov družbe Maxcom za pritožbo in intervencijo pred Splošnim sodiščem.

35 Komisija v pritožbi v zadevi C-254/15 P Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano sodbo, zavrne tožbo na prvi stopnji in družbi City Cycle naloži plačilo stroškov, ter

— podredno, zadevo vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje, odločitev o stroških v obeh postopkih pa pridrži.

36 Svet s pritožbo v zadevi C-260/15 P Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano sodbo, zavrne tožbo na prvi stopnji in družbi City Cycle naloži plačilo stroškov Sveta v obeh postopkih, in

— podredno, zadevo vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje, odločitev o stroških v obeh postopkih pa pridrži.

37 V odgovoru na pritožbo, predloženem v združenih zadevah C-248/15 P, C-254/15 P in C-260/15 P, družba City Cycle predlaga Sodišču, naj:

— pritožbe zoper izpodbijano sodbo v celoti zavrne;

— podredno, razglasi delno ničnost člena 1(1) in (3) sporne uredbe v delu, v katerem ti določbi protidampinško dajatev, uvedeno na uvoz koles s poreklom s Kitajske, razširjata na družbo City Cycle in v katerem je zavrnjen njen zahtevek za izvzetje;

— družbi Maxcom, Svetu in Komisiji naloži plačilo stroškov, ki so ji nastali v obeh postopkih, in

— sprejme vse ostale ukrepe, ki so po mnenju Sodišča primerni.

38 Predsednik Sodišča je s sklepom z dne 4. avgusta 2015 združil zadeve C-248/15 P, C-254/15 P in C-260/15 P za pisni in ustni postopek ter izdajo sodbe.

Pritožbe

39 Pritožbeni razlogi družbe Maxcom, Sveta in Komisije se v veliki meri prekrivajo in jih je v bistvu mogoče združiti v štiri sklope.

40 Prvič, Komisija trdi, da je Splošno sodišče s tem, da ni presojalo dopustnosti tožbe družbe City Cycle, napačno uporabilo pravo. Drugič, družba Maxcom, Svet in Komisija v bistvu trdijo, da je Splošno sodišče pri uporabi člena 13(1) osnovne uredbe večkrat napačno uporabilo pravo. Tretjič, Svet in Komisija trdita, da ima izpodbijana sodba pomanjkljivo in protislovno obrazložitev. Svet trdi tudi, da je Splošno sodišče izkrivilo dejstva, ki jih je presojalo. Četrtič, Komisija trdi, da je Splošno sodišče kršilo njene procesne pravice.

Pritožbeni razlog glede napačne uporabe prava, ker naj Splošno sodišče ne bi odločalo o dopustnosti tožbe

Trditve strank

41 Komisija Splošnemu sodišču očita, da ni preučilo dopustnosti tožbe, saj je Splošno sodišče kot odgovor na trditve, ki jih je Komisija navajala na obravnavi, le ugotovilo, prvič, v točki 43 izpodbijane sodbe, da Komisija kot intervenientka ne more podati ugovora nedopustnosti tožbe, drugič, v točki 44 te sodbe, da je bil tožbeni razlog naveden v zelo pozni fazi sodnega postopka in, tretjič, v isti točki, da je Komisija podala zgolj domneve, ne da bi predložila dokaze.

42 Komisija pa prvič meni, da je odločitev Splošnega sodišča, da ne preizkusi dopustnosti tožbe, v nasprotju s sodno prakso Sodišča, v skladu s katero sodišče Unije po uradni dolžnosti pazi na nedopustnost. Drugič, dejstvo, da je lahko Komisija ugovor nedopustnosti uveljavljala šele na obravnavi, naj bi bilo posledica odločitve Splošnega sodišča, da ji ne dovoli vložiti intervencijske vloge. Tretjič, Komisija poudarja, da je moralo Splošno sodišče na podlagi elementov spisa vedeti, da družba City Cycle ni dokazala, da je proizvajalec ali izvoznik koles.

43 Družba City Cycle izpodbija trditve Komisije.

Presoja Sodišča

44 Navesti je treba, da je Splošno sodišče najprej v točkah 42 in 43 izpodbijane sodbe navedlo, da ker je bila na eni strani Komisija intervenientka v podporo predlogom Sveta in na drugi strani ta ni zatrjeval nedopustnosti tožbe, Komisija ni bila upravičena podati ugovor nedopustnosti in Splošnemu sodišču o njem ni bilo treba odločati. Dalje, v točki 44 te sodbe je Splošno sodišče ugotovilo, da je Komisija v zvezi s tem podala le domneve. Nazadnje je v isti točki to sodišče poudarilo, da so bile te domneve podane v zelo pozni fazi postopka.

45 Tako v nasprotju s tem, kar trdi Komisija, Splošno sodišče nikakor ni opustilo odločanja o dopustnosti tožbe. Preučilo je trditve Komisije, v skladu s katerimi družba City Cycle ni niti šrilanški proizvajalec niti izvoznik, ampak lokalni ponudnik, ki deluje za račun kitajskega podjetja. Po preučitvi teh trditev je ugotovilo, da te trditve, ki so bile podane na obravnavi, niso bile utemeljene na nobenih novih dokazih v zvezi z razmerji med družbo City Cycle in zadevnim kitajskim podjetjem in gre torej zgolj za domneve. Zato je zavrnilo ugovor nedopustnosti, ki ga je podala Komisija.

46 Torej ni mogoče šteti, da je Splošno sodišče s tem, da ni presojalo dopustnosti ničnostne tožbe, napačno uporabilo pravo. Iz tega sledi, da je treba ta pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

Pritožbeni razlogi v zvezi z napačno uporabo prava pri uporabi člena 13(1) osnovne uredbe

Trditve strank

47 Drugi sklop pritožbenih razlogov se nanaša na točki 98 in 99 izpodbijane sodbe. Družba Maxcom, Svet in Komisija v bistvu menijo, da je bilo v teh točkah pravo napačno uporabljeno, ker naj Splošno sodišče ne bi pravilno uporabilo člena 13(1) osnovne uredbe.

48 Na prvem mestu, družba Maxcom in Komisija Splošnemu sodišču očitata, da je odločilo, da Svet ni mogel ugotoviti, da je družba City Cycle opravljala dejavnosti pretovarjanja, na podlagi ugotovitve, da slednja ni bila resnična šrilanška proizvajalka koles in da ni opravljala postopkov sestavljanja, ki bi presegali mejne vrednosti, določene v členu 13(2) osnovne uredbe. Družba Maxcom, prvič, meni, da je v okoliščinah, kot so v postopku v tej zadevi, v katerih je družba City Cycle uvažala dele s poreklom

s Kitajske in izvažala kolesa v Unijo, ne da bi dokazala, da je proizvajalka oziroma da njene dejavnosti sestavljanja presegajo mejne vrednosti, določene v členu 13(2) te uredbe, mogoče ugotoviti obstoj pretovarjanja. Drugič, družba Maxcom meni, da Splošno sodišče družbo City Cycle „nagrajuje“, ker je predložila nepopolne, protislovne in nepreverljive informacije. Tretjič, družba Maxcom navaja, da presoja Splošnega sodišča ni v skladu s cilji osnovne uredbe niti z ustaljeno sodno prakso Sodišča, na podlagi katere imajo institucije Unije, ki opravljajo protidampinške preiskave in sprejemajo protidampinške ukrepe (v nadaljevanju: institucije Unije), široko diskrecijsko pravico v okviru protidampinških preiskav.

49 Na drugem mestu Svet in Komisija trdita, da je Splošno sodišče od institucij Unije napačno zahtevalo, naj izkažejo, da vsak proizvajalec-izvoznik v državi, ki je predmet preiskave, opravlja pretovarjanje, in je tako prevalilo dokazno breme. Namreč, prvič, člen 13(1) osnovne uredbe naj bi institucijam Unije nalagal, naj izvedejo analizo na državni ravni in ne na ravni posameznih izvoznikov, saj morajo to analizo opraviti proizvajalci-izvozniki. Drugič, ta razlaga naj bi odvzela ves smisel členu 13(4) osnovne uredbe. Tretjič, s to razlago naj bi Splošno sodišče pojem „praksa izogibanja“ mešal z eno od manifestacij te prakse, to je pretovarjanjem. Četrtič, zahteva po ugotovitvi posameznega pretovarjanja naj ne bi upoštevala sodne prakse Sodišča, v skladu s katero imajo institucije Unije široko polje proste presoje pri ugotavljanju obstoja izogibanja. Petič, Splošno sodišče naj bi v okviru presoje različnih razlogov za razglasitev ničnosti, ki so mu bili predloženi, podalo razlage pojma „praksa izogibanja“, ki so očitno protislovne.

50 Na tretjem mestu, družba Maxcom, Svet in Komisija trdijo, da čeprav bi bile ugotovitve Sveta v zvezi z obstojem pretovarjanja napačne, razglasitev ničnosti sporne uredbe še vedno ne bi bila utemeljena. Družba Maxcom namreč meni, da na podlagi ustaljene sodne prakse Sodišča napačna uporaba prava upraviči razglasitev ničnosti zadevnega akta le, če bi bil – če te napake ne bi bilo – izid celovite presoje drugačen. Poleg tega Svet in Komisija opozarjata, da se z izpodbijano sodbo dvomi o uvodni izjavi 78 te uredbe, v kateri je Svet ugotovil, da je, ker se vsi šrilanški proizvajalci-izvozniki niso javili in/ali niso sodelovali, mogoče ugotoviti, da se izvoz teh proizvajalcev-izvoznikov lahko pripiše praksam pretovarjanja. Iz te uvodne izjave naj bi torej izhajalo, da ugotovitev obstoja prakse pretovarjanja prek Šrilanke ne temelji le na ugotovitvi, da je družba City Cycle sodelovala v tej praksi. Zato Komisija trdi, da je Svet, tudi če je s tem, da je trdil, da je družba City Cycle opravljala pretovarjanje, napačno uporabil pravo, lahko pravilno sklepal, da je na podlagi dokazov v zvezi z drugimi šrilanškimi proizvajalci-izvozniki in spremembami v trgovinskih vzorcih pretovarjanje potekalo na Šrilanki.

51 Družba City Cycle nasprotuje dopustnosti teh trditev, kolikor se z njimi izpodbija ugotovitev Splošnega sodišča, da ni bilo dovolj dokazov, da bi se ugotovilo, da je ta družba opravljala pretovarjanje, in se torej nanašajo na presojo dejanskega stanja. Družba City Cycle izpodbija tudi vsebino teh trditev.

Presoja Sodišča

– Dopustnost

52 Opozoriti je treba, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišče ni pristojno za ugotavljanje dejstev niti načeloma za presojo dokazov, ki jih je Splošno sodišče sprejelo v podporo tem dejstvom. Če so bili namreč ti dokazi pravilno pridobljeni in če so bila spoštovana splošna pravna načela ter postopkovna pravila glede dokaznega bremena ter predložitve dokazov, je samo Splošno sodišče pristojno za presojo vrednosti, ki jo je treba pripisati predloženim dokazom. Ta presoja torej razen v primeru izkrivljanja teh dejstev in dokazov ni pravno vprašanje, ki bi bilo predmet nadzora Sodišča.

53 Vendar je zatrjevana kršitev pravil, ki se uporabljajo na področju dokazov, pravno vprašanje, ki je v fazi pritožbe dopustno (sodba z dne 10. julija 2008, Bertelsmann in Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, točka 44).

54 Z očitki, ki jih družba Maxcom, Svet in Komisija navajajo v tem sklopu pritožbenih razlogov, se načeloma Splošnemu sodišču očita, da ni spoštovalo pravil v zvezi z dokaznim bremenom in dokaznim standardom, ki ga zahteva člen 13(1) osnovne uredbe za dokaz obstoja izogibanja. Trditev družbe City Cycle glede nedopustnosti tega sklopa pritožbenih razlogov torej ni mogoče sprejeti.

– Utemeljenost

i) Uvodne ugotovitve

55 Vsi očitki družbe Maxcom, Sveta in Komisije v okviru tega sklopa pritožbenih razlogov se nanašajo na vprašanje dokaznega bremena in dokaznega standarda, ki se zahteva na področju izogibanja, v okoliščinah, ko nekateri zadevni proizvajalci-izvozniki niso oziroma niso dovolj sodelovali v preiskavi.

56 V zvezi s tem je treba najprej spomniti, da imajo v skladu z ustaljeno sodno prakso institucije Unije na področju skupne trgovinske politike in predvsem ukrepov trgovinske zaščite široko diskrecijsko pravico zaradi zapletenosti gospodarskih, političnih in pravnih razmer, ki jih morajo preučiti. Sodni nadzor take presoje mora biti zato omejen na preverjanje, ali so bila postopkovna pravila spoštovana, ali je bilo dejansko stanje, ki se upošteva pri izpodbijani izbiri, pravilno ugotovljeno in ali ne gre za očitno napako pri presoji tega dejanskega stanja ali za zlorabo pooblastil (sodba z dne 16. februarja 2012, Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točka 63 in navedena sodna praksa).

57 Dalje, glede dokaznega bremena za izogibanje v skladu s členom 13(1) osnovne uredbe je obstoj izogibanja protidampinškim ukrepom izkazan, ko so izpolnjeni štirje pogoji. Prvič, mora iti za spremembo v trgovinskih vzorcih med tretjo državo in Unijo ali med posameznimi družbami v državi, kjer veljajo ukrepi, in Unijo. Drugič, do te spremembe mora priti zaradi prakse, postopka ali dejavnosti, za katere razen uvedbe dajatve ni zadostnega vzroka ali niso gospodarsko upravičene. Tretjič, obstajati morajo dokazi, da je industriji Unije nastala škoda ali da so bili oslabljeni popravljalni učinki protidampinških dajatev. Četrtič, obstajati morajo dokazi o obstoju dampinga.

58 V skladu s členom 13(3) te uredbe mora Komisija na podlagi dokazov, ki *prima facie* kažejo na izogibanje, začeti preiskavo. V skladu s sodno prakso ta določba določa načelo, da dokazno breme za izogibanje nosijo institucije Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 4. septembra 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, točka 35).

59 Poleg tega iz besedila in sistematike člena 13 osnovne uredbe izhaja, da morajo te institucije pri ugotavljanju obstoja izogibanja izvesti celovito presojo v zvezi s tretjo državo, na katero se nanaša preiskava glede izogibanja kot celote. Za dokaz tega izogibanja pa jim ni treba analizirati položaja vsakega posameznega proizvajalca-izvoznika, saj morajo to analizo opraviti posamezni proizvajalci-izvozniki v okviru zahtevkov, vloženih na podlagi člena 13(4) te uredbe.

60 Člen 13(1) osnovne uredbe namreč določa, da če je obstoj izogibanja protidampinškim ukrepom izkazan, je te ukrepe mogoče razširiti med drugim na uvoz podobnih proizvodov iz tretjih držav. Poleg tega člen 13(4) te uredbe za proizvajalce-izvoznike s sedežem v tej tretji državi določa možnost izvzetja, če so to zahtevali, če niso povezani s proizvajalcem-izvoznikom, za katerega veljajo ti ukrepi, in če so dokazali, da niso sodelovali pri praksah izogibanja. Ta določba podrobno določa, da je treba zahtevke za izvzetje ustrezno obrazložiti.

61 Kot torej navajata Svet in Komisija, morajo v skladu s členom 13(1) osnovne uredbe institucije Unije ugotovitev obstoja izogibanja protidampinškim ukrepom izkazati za celotno navedeno tretjo državo, medtem ko mora vsak posamezni proizvajalec-izvoznik dokazati, da njegov specifični položaj upravičuje, da se mu odobri izvzetje na podlagi člena 13(4) te uredbe.

62 Nazadnje, glede dokaznega standarda, ki se zahteva za obstoj izogibanja, če sodelovanja nekaterih proizvajalcev-izvoznikov ni oziroma ni zadostno, je treba opozoriti, da nobena določba osnovne uredbe Komisiji v okviru preiskave o obstoju izogibanja ne podeljuje pristojnosti, da proizvajalce ali izvoznike, na katere se nanaša pritožba, prisili, naj sodelujejo v preiskavi oziroma naj predložijo informacije. Komisija je torej odvisna od pripravljenosti zainteresiranih strank, da ji prostovoljno predložijo potrebne podatke (sodba z dne 4. septembra 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, točka 32).

63 Zakonodajalec Unije je zato v členu 18(1) osnovne uredbe določil, da se, kadar katera koli stranka ne dovoli dostopa do informacij ali na kak drug način ne zagotovi potrebnih informacij ali pa močno ovira preiskavo, lahko začasne ali dokončne ugotovitve, bodisi pozitivne bodisi negativne, oblikujejo na podlagi dostopnih podatkov (sodba z dne 4. septembra 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, točka 33).

64 Poleg tega člen 18(6) te uredbe določa, da če zainteresirana stranka ne sodeluje ali sodeluje samo delno, tako da se pomembne informacije zaradi tega zadržujejo, je lahko izid za to stranko manj ugoden, kakor bi bil, če bi sodelovala.

65 V okoliščinah, v katerih proizvajalci-izvozniki sploh niso sodelovali, je Sodišče presodilo, da čeprav osnovna uredba in zlasti člen 13(3) te uredbe določa načelo, v skladu s katerim dokazno breme za izogibanje nosijo institucije Unije, pa odstavka 1 in 6 člena 18 te uredbe to breme jasno omilita s tem, da določata, da lahko te institucije ugotovitve preiskave o obstoju izogibanja utemeljijo z dostopnimi dejstvi in da stranke, ki v preiskavi niso sodelovale, tvegajo manj ugoden izid, kot če bi v tej preiskavi sodelovale (glej v tem smislu sodbo z dne 4. septembra 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, točka 35).

66 V zvezi s tem je Sodišče pojasnilo, da je iz člena 18 osnovne uredbe razvidno, da zakonodajalec Unije ni želel določiti pravne domneve, na podlagi katere bi bilo mogoče iz nesodelovanja zainteresiranih ali zadevnih strank neposredno sklepati o obstoju izogibanja in bi bile institucije Unije razbremenjene vsakršne dolžnosti dokazovanja. Vendar je ob upoštevanju možnosti, da se na podlagi dostopnih podatkov lahko sprejmejo celo dokončne ugotovitve in se stranka, ki ne sodeluje ali sodeluje le delno, obravnava manj ugodno, kot bi se, če bi sodelovala, razvidno tudi, da se lahko institucije Unije oprejo na sklenjen krog indicev, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti obstoj izogibanja v smislu člena 13(1) osnovne uredbe (sodba z dne 4. septembra 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, točka 36).

67 Kakršna koli druga rešitev bi lahko ogrozila učinkovitost ukrepov trgovinske zaščite Unije, kadar bi bile institucije Unije soočene z nesodelovanjem v okviru preiskave o ugotavljanju izogibanja (sodba z dne 4. septembra 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, točka 37).

68 V tem primeru le nekateri proizvajalci-izvozniki niso sodelovali. Na eni strani besedilo člena 13(1) osnovne uredbe ne preprečuje, da lahko institucije Unije ugotovijo obstoj izogibanja protidampinškim ukrepom na podlagi sklenjenega kroga indicev, če proizvajalci-izvozniki, ki predstavljajo velik del uvoza zadevnega proizvoda v Unijo, niso oziroma niso dovolj sodelovali v preiskavi. Na drugi strani nujnost zagotovitve učinkovitosti ukrepov trgovinske zaščite upravičuje tudi – v okoliščinah, kot so te v tem primeru – da se te institucije za ugotovitev izogibanja lahko sklicujejo na ta sklenjen krog indicev v smislu te določbe.

69 Čeprav se institucije Unije lahko sklicujejo na tak krog indicev, morajo na podlagi člena 13(1) in (3) osnovne uredbe ti indici izkazovati, da so štirje pogoji, navedeni v točki 57 te sodbe, izpolnjeni. Tako morajo glede drugega pogoja te institucije razpolagati z elementi, ki izkazujejo, da je do spremembe vzorca trgovanja prišlo zaradi prakse, postopka ali dejavnosti, za katere ni zadostnega vzroka ali niso gospodarsko upravičeni, z izjemo uvedbe dajatve.

ii) Napačna uporaba prava pri uporabi člena 13(1) osnovne uredbe

70 Glede na zgornje preudarke je treba ugotoviti, ali je, kot trdijo družba Maxcom, Svet in Komisija, Splošno sodišče v razlogovanju pri uporabi člena 13(1) osnovne uredbe napačno uporabilo pravo s tem, da je v točki 99 izpodbijane sodbe odločilo, da Svet ni mogel ugotoviti, da je družba City Cycle pretovarjala, in je zato tožbi ugodilo ter razglasilo člen 1(1) in (3) sporne uredbe za ničen v delu, v katerem se nanaša na to družbo.

71 Družba Maxcom, Svet in Komisija v bistvu dalje trdijo, prvič, da je v nasprotju s tem, kar je trdilo Splošno sodišče, Svet v uvodni izjavi 78 sporne uredbe lahko pravilno sklepal na to pretovarjanje na podlagi ugotovitve, da družba City Cycle ni bila resnični šrilanški proizvajalec koles in da ni opravljala dejavnosti sestavljanja, ki presega pragove, določene v členu 13(2) osnovne uredbe. Drugič, Splošnemu sodišču očitajo, da je od institucij Unije zahtevalo, da dokažejo, da vsak proizvajalec-izvoznik v državi, v kateri poteka preiskava, opravlja pretovarjanje, in da je s tem obrnilo dokazno breme. Tretjič, trdijo, da čeprav bi bili predlogi Sveta v zvezi z obstojem pretovarjanja napačni, razglasitev ničnosti sporne uredbe še vedno ne bi bila utemeljena.

72 Družba Maxcom, Svet in Komisija v trditvah postavljajo pod vprašaj točki 98 in 99 izpodbijane sodbe, v katerih je Splošno sodišče presodilo, na eni strani, da Svet ni imel nobenega indica, da je v točki 78 sporne uredbe lahko trdil, da je družba City Cycle opravljala pretovarjanje. Na drugi strani je Splošno sodišče navedlo, da zgolj na podlagi dejstva, da družba City Cycle ni mogla dokazati, da je bila res šrilanški proizvajalec koles ali da je izpolnjevala merila, določena v členu 13(2) osnovne uredbe, Svet ni mogel samodejno ugotoviti, da je družba City Cycle opravljala pretovarjanje.

73 V nasprotju s tem, kar izhaja iz trditev družbe Maxcom, Sveta in Komisije ter iz izpodbijane sodbe, uvodna izjava 78 sporne uredbe ne vsebuje nobene posamezne analize morebitnih praks izogibanja, ki naj bi jih opravljala družba City Cycle.

74 Ta uvodna izjava se torej nahaja v delu te uredbe, naslovljenem „pretovarjanje“, ki se nanaša na drugega od štirih pogojev, opisanih v točki 57 te sodbe. V tem delu je Svet v uvodni izjavi 77 najprej navedel sporne uredbe, da za tri od šestih podjetij, ki so na začetku sodelovala v preiskavi, na podlagi te preiskave ni mogoče ugotoviti prakse pretovarjanja. Svet je navedel, da pri drugih izvozih v Unijo ni bilo sodelovanja. Dalje, v uvodni izjavi 78 te uredbe je Svet na eni strani navedel, da je bil obstoj spremembe v trgovinskih vzorcih med Šrilanko in Unijo določen v uvodni izjavi 58 te uredbe, in na drugi strani, da se vsi šrilanški proizvajalci-izvozniki sploh niso javili in niso vsi sodelovali. Ugotovil je, da se izvoz teh proizvajalcev-izvoznikov v Unijo lahko „pripiše“ praksam pretovarjanja. Nazadnje, v uvodni izjavi 79 te uredbe je Svet ugotovil, da je bil obstoj prakse pretovarjanja proizvodov kitajskega porekla prek Šrilanke potrjen.

75 Sklep v zvezi z obstojem pretovarjanja se zato nanaša na vse proizvajalce-izvoznike, ki so zavrnili sodelovanje, in temelji na dvojni ugotovitvi, in sicer na eni strani obstoja spremembe v vzorcih trgovanja in nesodelovanja dela proizvajalcev-izvoznikov na drugi.

76 Kot pa izhaja iz načel, navedenih v točkah od 65 do 69 te sodbe, na podlagi te dvojne ugotovitve ne bi bilo mogoče sklepati, da je družba City Cycle opravljala pretovarjanje kot posamezni proizvajalec-izvoznik, niti da je taka praksa obstajala na Šrilanki.

77 Namreč, na eni strani, čeprav institucije Unije lahko, če sodelovanje ni zadostno, svojo odločitev utemeljijo na krogu sklenjenih indicev za ugotovitev obstoja izogibanja, ne obstaja nobena zakonska domneva, da nezadostno sodelovanje zainteresirane stranke zadostuje za neposredno ugotovitev, da je šlo za izogibanje. Poleg tega morajo imeti te institucije na voljo indice za dokaz, da so izpolnjeni vsi štirje pogoji o obstoju izogibanja, navedeni v točki 57 te sodbe, vključno s tistim glede dejstva, da je sprememba v trgovinskih vzorcih posledica prakse izogibanja. Iz tega izhaja, da Svet ni mogel pravilno ugotoviti obstoja prakse pretovarjanja le na podlagi nesodelovanja nekaterih proizvajalcev-izvoznikov.

78 Na drugi strani, ker je sprememba v trgovinskih vzorcih prvi od štirih pogojev, ki morajo biti izpolnjeni, da se pravilno dokaže obstoj izogibanja, se Svet ni mogel sklicevati na ugotovitev tega obstoja kot indica, da je bil drugi od teh štirih pogojev, v skladu s katerim mora biti ta sprememba posledica prakse izogibanja, izpolnjen.

79 Ker torej dvojna ugotovitev Sveta v uvodni izjavi 78 sporne uredbe tej instituciji ni omogočila, da veljavno ugotovi, da je družba City Cycle opravljala pretovarjanje kot posamični proizvajalec-izvoznik, niti da je taka praksa obstajala na Šrilanki, Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava, ko je v točki 99 izpodbijane sodbe presodilo, da Svet ni mogel veljavno ugotoviti, da je družba City Cycle opravljala pretovarjanje in je posledično tožbi ugodilo ter razglasilo za ničen člen 1(1) in (3) sporne uredbe v delu, v katerem se nanaša na to družbo.

80 Poleg tega v nasprotju s tem, kar trdita Svet in Komisija, iz izpodbijane sodbe ni mogoče sklepati, da je Splošno sodišče želelo zahtevati od institucij Unije, naj dokažejo, da vsak proizvajalec-izvoznik opravlja pretovarjanje. Splošno sodišče je namreč s tem, da je ugotovilo, da Svet ni mogel ugotoviti, da je družba City Cycle opravljala pretovarjanje, in s tem, da je delno razglasilo za nično sporno uredbo, le prišlo do zaključkov na podlagi tega, da na podlagi informacij, ki jih je imel na voljo Svet, kot so opisane v točki 78 sporne uredbe, ni mogel ugotoviti obstoja pretovarjanja v državi in da te informacije niso predstavljale dejanske osnove, na podlagi katere bi družbi City Cycle lahko pripisali te dejavnosti.

81 Glede na navedeno je treba drugi sklop pritožbenih razlogov zavrniti kot neutemeljen.

Pritožbeni razlogi v zvezi z nezadostno obrazložitvijo, protislovno obrazložitvijo in izkrivljanjem dejstev

Trditve strank

82 V tretjem sklopu pritožbenih razlogov družba Maxcom, Svet in Komisija trdijo, da Splošno sodišče ni izpolnilo svoje obveznosti obrazložitve sodbe. Svet navaja tudi to, da je Splošno sodišče izkrivilo dejstva, ki jih je presojalo.

83 Na prvem mestu, Svet in Komisija trdita, da izpodbijana sodba ni dovolj obrazložena, saj Splošno sodišče v njej ne pojasnjuje, s čim je Svet kršil člen 13(1) osnovne uredbe. Na eni strani namreč iz točk 98 in 99 te sodbe ni mogoče razumeti, ali je napaka, ki se očita Svetu, le napaka v presoji ali očitna napaka pri presoji. Na drugi strani naj Splošno sodišče ne bi predstavilo razlogov, zakaj na podlagi dokazov, ki so mu bili predloženi v presojo, vključno z razpoložljivimi podatki, ni mogoče sklepati, da je družba City Cycle opravljala pretovarjanje.

84 Na drugem mestu, družba Maxcom in Komisija trdita, da je obrazložitev izpodbijane sodbe protislovna. Prvič, družba Maxcom trdi, da so ugotovitve iz točk 98 in 99 te sodbe v nasprotju z ugotovitvami Splošnega sodišča v zvezi z drugim tožbenim razlogom, zlasti s preudarki iz točk 131 in 135 te sodbe, v okviru katerih je Splošno sodišče, prvič, navedlo, da so informacije, ki jih je predložila družba City Cycle, pomanjkljive, in drugič, zavrnilo očitek, da je Svet kršil člen 18 osnovne uredbe, načelo sorazmernosti in obveznost obrazložitve v zvezi z ugotovitvami nesodelovanja družbe City Cycle. Drugič, Komisija navaja, da iz točke 97 izpodbijane sodbe izhaja, da na podlagi dokazov, ki jih je predložila družba City Cycle, ni mogoče dokazati, da je bila ta družba res šrilanška izvoznica ali da je izpolnjevala merila, določena s členom 13(2) osnovne uredbe. Komisija se v zvezi s tem sprašuje, kako je mogoče, da se s temi dokazi – če je iz njih razvidno, da je družba City Cycle vpletena v izogibanje s praksami sestavljanja – ne dokazuje, da je bila vpletena tudi v postopke pretovarjanja. Tretjič, Komisija Splošnemu sodišču očita, na eni strani, da je potrdilo, da Svet ni razpolagal z nobenim indicem, na podlagi katerega bi lahko sklepal, da je bila družba City Cycle vključena v to pretovarjanje, in na drugi strani, da je bilo na podlagi velike količine razpoložljivih podatkov mogoče sklepati na obstoj izogibanja na strani družbe City Cycle v točki 131 izpodbijane sodbe.

85 Na tretjem mestu, Svet trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo dejstva, ki so mu bila predložena v presojo. Prvič, glede na to, da je bilo pretovarjanje ustrezno izkazano na stopnji države in da družba City Cycle ni bila upravičena za izvzetje, bi iz tega lahko izhajalo le, da je družba City Cycle opravljala pretovarjanje. Drugič, to izkrivljanje naj bi bilo razvidno tudi iz točk 83, 94, 97, 109, 112 in 121 izpodbijane sodbe v zvezi z zahtevkom družbe City Cycle za izvzetje, ki izključujejo to, da bi ta družba izpolnjevala pogoje za to, da bi se zaradi sestavljanja v državi, na katero se nanaša preiskava, štelo, da so izdelki lokalnega porekla.

86 Družba City Cycle prereka te trditve.

Presoja Sodišča

87 Na prvem mestu, glede trditve o pomanjkljivi obrazložitvi je treba opozoriti, da mora v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča obrazložitev sodbe jasno in nedvoumno izražati sklepanje Splošnega sodišča, tako da se zainteresirane stranke lahko seznanijo z utemeljitvijo sprejete odločbe in da Sodišče opravi sodni nadzor (sodba z dne 10. aprila 2014, Areva in drugi/Komisija, C-247/11 P in C-253/11 P, EU:C:2014:257, točka 54).

88 V zvezi s tem na eni strani okoliščina, da točki 98 in 99 izpodbijane sodbe ne pojasnjujeta, ali je napaka Sveta le napaka pri presoji ali očitna napaka pri presoji, nikakor ne more povzročiti razglasitve ničnosti izpodbijane sodbe.

89 Treba je opozoriti, da je Sodišče presodilo, da nadzor Splošnega sodišča nad dokazi, s katerimi institucije Unije utemeljujejo svoje ugotovitve, ne pomeni nove presoje dejanskega stanja, ki nadomešča presojo institucij. Ta nadzor tudi ne posega v široko diskrecijsko pravico teh institucij na področju trgovinske politike, temveč je omejen na ugotavljanje, ali je s temi dokazi mogoče utemeljiti ugotovitve, do katerih so prišle institucije. Zato je Splošno sodišče pristojno ne le za preverjanje resničnosti navajanih dokazov, njihove zanesljivosti in notranje skladnosti, temveč tudi za nadzor nad tem, ali ti dokazi pomenijo celoto upoštevnih podatkov, ki so pomembni pri presoji kompleksnega položaja, in ali je z njimi mogoče utemeljiti iz njih izpeljano ugotovitev (glej v tem smislu sodbo z dne 7. aprila 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava in drugi/Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P in C-193/14 P, EU:C:2016:209, točki 35 in 36 ter navedena sodna praksa).

90 V tem primeru pa je Splošno sodišče, kot izhaja iz točke 79 te sodbe, ugotovilo, ne da bi napačno uporabilo pravo, da z dokazi, na podlagi katerih je Svet utemeljil svojo ugotovitev glede obstoja prakse pretovarjanja na Šrilanki, ni bilo mogoče podpreti te ugotovitve. Glede na sodno prakso, navedeno v prejšnji točki te sodbe, iz točke 98 izpodbijane sodbe posredno, ampak gotovo izhaja, da je Splošno sodišče v tej točki ugotovilo očitno napako pri presoji.

91 Na drugi strani glede dejstva, da Splošno sodišče ni predstavilo razlogov, zakaj na podlagi dokazov, ki so mu bili predloženi, ne bi bilo mogoče ugotoviti, da je družba City Cycle opravljala pretovarjanje, zadostuje, da se ugotovi, da ta trditev ni podprta z dejstvi, kolikor je Splošno sodišče predstavilo te razloge. Tako je v točkah 98 in 99 izpodbijane sodbe na eni strani navedlo, da Svet ni razpolagal z nobenim indicem, na podlagi katerega bi lahko prišel do te ugotovitve, in na drugi strani, da te ugotovitve ni mogoče izpeljati iz okoliščine, da ta družba ni izkazala, da je res bila šrilanška izvoznica ali da je ustrezala merilom, navedenim v členu 13(2) osnovne uredbe.

92 Iz tega izhaja, da je treba trditev v zvezi z nezadostno obrazložitvijo izpodbijane sodbe zavrniti.

93 Na drugem mestu je treba glede zatrjevanega obstoja protislovij v izpodbijani sodbi navesti, prvič, da ugotovitve iz točk 98 in 99 te sodbe niso v nasprotju s temi, ki so navedene v zvezi z drugim tožbenim razlogom in s katerimi je Splošno sodišče na eni strani navedlo, da so bile informacije, ki jih je predložila družba City Cycle, pomanjkljive, in na drugi strani, zavrnilo očitek, da naj bi Svet kršil

člen 18 osnovne uredbe, načelo sorazmernosti in obveznosti obrazložitve glede ugotovitve nesodelovanja družbe City Cycle. Kot namreč izhaja iz točke 66 te sodbe, čeprav institucije Unije v primeru nezadostnega sodelovanja lahko svojo odločitev glede obstoja izogibanja utemeljijo na krogu sklenjenih indicev, pa ne obstaja nobena zakonska domneva, na podlagi katere bi bilo iz nesodelovanja ene od zainteresiranih strank mogoče neposredno sklepati na obstoj tega izogibanja.

94 Drugič, glede trditve v zvezi s točko 97 izpodbijane sodbe in glede dejstva, da naj bi dokazi kazali na to, da se je družba City Cycle izogibala protidampinškim ukrepom s prakso sestavljanja, zadostuje navesti, da izpodbijana sodba ne vsebuje nobene ugotovitve glede tega, da je ta družba opravljala dejavnost sestavljanja, kar pomeni, da ta trditev ni podprta z dejstvi.

95 Tretjič, glede zatrjevanega protislovja med ugotovitvami, v skladu s katerimi na eni strani Svet ni razpolagal z nobenim indicem, na podlagi katerega bi bilo mogoče sklepati, da je družba City Cycle opravljala dejavnosti pretovarjanja, in je, na drugi strani, obstajala velika količina razpoložljivih podatkov, na podlagi katerih je bilo mogoče priti do te ugotovitve, je treba ugotoviti, da ta trditev temelji na napačnem razumevanju izpodbijane sodbe. V točki 131 izpodbijane sodbe je namreč Splošno sodišče zavrnilo očitek družbe City Cycle v zvezi s tem, da je Svet kršil obveznost obrazložitve s tem, da ni pojasnil, kakšna je bila narava razpoložljivih podatkov v smislu člena 18(1) osnovne uredbe, ki jih je upošteval. Zato Splošno sodišče v tej točki nikakor ni ugotovilo, v nasprotju s tem, kar trdi Komisija, da je bilo na podlagi razpoložljivih podatkov mogoče ugotoviti obstoj izogibanja. Ugotovitve v točkah 131 in 135 izpodbijane sodbe torej niso protislovne.

96 Zato je treba trditev, da je obrazložitev izpodbijane sodbe protislovna, zavrniti kot neutemeljeno.

97 Na tretjem mestu, glede izkrivljanja dejstev, ki jih navaja Svet, je treba navesti, prvič, da v nasprotju z navedbami te institucije iz točke 79 te sodbe izhaja, da ni mogoče šteti, da je bil obstoj pretovarjanja na ravni države ustrezno dokazan. Drugič, čeprav Svet trdi, da je to izkrivljanje izhajalo tudi iz ugotovitev izpodbijane sodbe glede zahtevka družbe City Cycle za izvzetje – ki izključujejo, da je ta družba izpolnjevala pogoje, ki morajo biti izpolnjeni za to, da sestavljanje v državi, na katero se nanaša preiskava, proizvodom daje lokalno poreklo – pa ne pojasni, v čem naj bi Splošno sodišče s svojimi ugotovitvami izkrivilo dejstva, o katerih je presojalo. To trditev Sveta je treba torej zavrniti kot neutemeljeno.

98 Zato je treba trditev glede obstoja izkrivljanja dejstev in tretji sklop pritožbenih razlogov v celoti zavrniti kot neutemeljeno.

Pritožbeni razlog Komisije v zvezi s kršitvijo njenih procesnih pravic

Trditve strank

99 Komisija trdi, da je Splošno sodišče s tem, da ji je prepovedalo, da vloži intervencijsko vlogo, kršilo njene procesne pravice. V zvezi s tem ta institucija najprej opozarja, da je Splošno sodišče odločilo, da ugodi zahtevku za hitri postopek, ki na podlagi člena 76a(2), drugi pododstavek, Poslovnika Splošnega sodišča v različici, ki je veljala v času postopka pred tem sodiščem, izključuje vsako pisno intervencijo Komisije. Odločitev tega sodišča, da odobri ta postopek, pa je bila brez obrazložitve. Tako je Splošno sodišče potrebovalo 19,3 meseca za izdajo sodbe, čeprav je leta 2014 povprečno postopek pred tem sodiščem trajal 23,4 meseca.

100 Dalje, Komisija pojasnjuje, da je – ko je postalo očitno, da je bila zadeva veliko bolj zapletena, kot je Splošno sodišče predvidelo – zaprosila, da se ji dovoli vložitev intervencijske vloge v okviru ukrepov procesnega vodstva. Ta predlog pa je bil 9. julija 2014 zavrnjen brez obrazložitve. Poleg tega glede na dejansko trajanje postopka pred Splošnim sodiščem vztrajno zavračanje Splošnega sodišča, da Komisiji dovoli, da predloži pisno stališče, ni bilo obrazloženo z nujnostjo pospešitve obravnave zadeve.

101 Nazadnje, Komisija meni, da so ugotovitve Splošnega sodišča, ki po njenem mnenju pomenijo napačno uporabo prava, povezane z njenimi dejavnostmi preiskave. Te ugotovitve bi bile drugačne, če bi ji bilo dovoljeno pred obravnavo izraziti svoje stališče.

102 Družba City Cycle prereka te trditve.

Presoja Sodišča

103 Na prvem mestu, glede trditve v zvezi s primernostjo odločitve Splošnega sodišča, da se odobri hitri postopek v skladu s členom 76a(2), drugi pododstavek, Poslovnika Splošnega sodišča, v različici, ki je veljala v času postopka pred tem Sodiščem, je treba navesti, da mora na podlagi člena 116(3) tega Poslovnika intervenient sprejeti postopek v stanju, v kakršnem je, ko vanj vstopi.

104 V tem primeru je Komisija vložila predlog za intervencijo v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 17. oktobra 2013, medtem ko je bilo predlogu za hitri postopek, ki ga je vložila družba City Cycle, ugodeno s sklepom z dne 8. oktobra 2013.

105 Komisija je morala torej sprejeti postopek v stanju, v kakršnem je bil, ko je vanj vstopila, in ni mogla uspešno izpodbijati sklepa, da se odloča po hitrem postopku.

106 Na drugem mestu, glede očitka, da je Splošno sodišče zavrnilo sprejetje ukrepov procesnega vodstva, ki ga je predlagala Komisija, je treba opozoriti, da iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da je Splošno sodišče načeloma edino pristojno za presojo morebitne nujnosti dopolnitve informacij, ki jih ima glede zadev, o katerih odloča (glej sodbo z dne 9. junija 2016, PROAS/Komisija, C-616/13 P, EU:C:2016:415, točka 66 in navedena sodna praksa). Vprašanje, ali imajo dokumenti postopka dokazno moč ali ne, je odvisno od njegove proste presoje dejstev, ki v okviru pritožbe ni predmet nadzora Sodišča, razen v primeru izkrivljanja dokazov, predloženih Splošnemu sodišču, ali če je iz dokumentov v spisu razvidna vsebinska nepravilnost ugotovitev Splošnega sodišča (glej v tem smislu sodbo z dne 28. januarja 2016, Heli-Flight/EASA, C-61/15 P, neobjavljena, EU:C:2016:59, točka 94 in navedena sodna praksa).

107 V tem primeru pa Komisija ne navaja izkrivljanja dokazov, ki so bili predloženi Splošnemu sodišču, ali vsebinske nepravilnosti ugotovitev Splošnega sodišča. Iz tega izhaja, da ne more uspešno izpodbijati tega, da je Splošno sodišče zavrnilo njen predlog za sprejetje ukrepov procesnega vodstva.

108 Na tretjem mestu, čeprav Komisija trdi, da bi bile ugotovitve Splošnega sodišča drugačne, če bi lahko izrazila svoje stališče na obravnavi, pa ne navaja natančno niti tega, na katere ugotovitve Splošnega sodišča se to nanaša, niti razlogov, zaradi katerih naj bi bile te ugotovitve drugačne.

109 Ta pritožbeni razlog je torej treba zavrniti kot neutemeljen.

110 Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba te pritožbe zavrniti.

Stroški

111 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da kadar pritožba ni utemeljena, Sodišče odloči o stroških. V skladu s členom 138(1) navedenega poslovnika, ki se uporablja za pritožbeni postopek na podlagi člena 184(1) istega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

112 Ker družba Maxcom, Svet in Komisija s svojimi predlogi niso uspeli in je družba City Cycle predlagala, naj se jim naloži plačilo stroškov, se jim naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji v zadevi T-413/13 in stroškov pritožbenih postopkov.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

1. **Pritožbe v zadevah C-248/15 P, C-254/15 P in C-260/15 P se zavrnejo.**

2. **Družba Maxcom Ltd, Svet Evropske unije in Evropska komisija nosijo svoje stroške in stroške družbe City Cycle Industries v zvezi s postopkom na prvi stopnji v zadevi T-413/13 in v zvezi s pritožbenimi postopki.**

Podpisi